

COSTIN NICOLETA*studenta an. 1, Facultatea Cadastru și drept, UASM*

Era informațională denumită și era digitală este o idee conform căreia epoca în care trăim va fi caracterizată de capacitatea oamenilor de a transmite informație fără restricții și de a avea acces la informație la un mod care era imposibil în trecut. Fiind vorba de comerț electronic, automat se pune și problema protecției consumatorului. Asigurarea protecției consumatorului în spațiul web, în care se produce actul de comerț, presupune existența a noi aspecte, deosebit de importante, în ceea ce privește securitatea și siguranța consumatorului.

Din punctul de vedere al modului „intangibil” de derulare al tranzacțiilor Internet, pot fi surse de dispută și litigii comerciale în special în cazurile în care: clientul plătește bunurile comandate, dar furnizorul nu i le trimite; clientul plătește bunurile comandate, dar furnizorul nu le trimite pe cele comandate, sau nu în cantitatea solicitată, sau ele ajung deteriorate la destinație; clientul plătește bunurile comandate, dar banii nu ajung la furnizor în timp util; furnizorul trimite bunurile comandate, dar clientul refuză să le plătească; furnizorul trimite bunurile, dar se dovedește că destinatarul nu plasase nicio comandă.

O altă categorie de litigii cauzate de comerțul electronic se referă la conținutul sau tipul bunurilor tranzacționate, în special pe site-urile de licitații online. Internet-ul permite practic vânzarea oricărui tip de „bunuri”, fie ele ilegale, imorale sau pur și simplu inexistente; cazuistica țărilor cu experiență în acest domeniu face referire la spețe în care obiectul tranzacțiilor l-au constituit proprietăți pe Lună, arme, droguri, organe umane sau copii încă nenăscuți. Accesul nelimitat al persoanelor – cu sau fără discernământ, bine sau rău intenționate – la acest tip de licitații poate conduce de asemenea la rezultate comerciale falimentare pentru vânzătorii de bunuri, mai ales dacă aceștia nu specifică un preț minim de achiziție. În ceea ce privește definirea, publicarea, acceptarea și utilizarea unui set de standarde general valabile pentru tranzacționarea online, de-a lungul ultimilor ani s-au remarcat o serie de încercări, niciuna însă suficient de generală pentru a fi adoptată pe scară largă. Utilizarea unor standarde comerciale bine definite ar putea limita posibilele fraude din sfera tranzacționării online, asigurând în același timp și condițiile de securitate de care aminteam anterior.

Astăzi Europa pune capăt înșelătoriilor pe internet a consumatorilor. Orice consumator de pe teritoriul Uniunii Europene își poate cere drepturile conform Directivei privind Drepturile Consumatorilor și Directiva privind comerțul electronic (*The E-commerce Directive*) astfel: fără opțiuni predefinite atunci când se cumpără un bilet de avion, fără taxe suplimentare la plățile pe internet efectuate cu cardul de credit și fără comercianți care vă spun că nu puteți returna un produs cumpărat de pe internet.

Conform noilor norme ale UE: transparență sporită a prețurilor; încetarea supra taxării nejustificate pentru utilizarea de carduri de credit și linii de asistență telefonică; o interdicție asupra opțiunilor predefinite pe internet, ca de exemplu atunci când cumpără bilete de avion; reguli care interzic capcanele on-line, cum ar fi ofertele de pe internet care fac publicitate la ceva gratuit când, în realitate, acestea nu sunt; o mai bună protecție în ceea ce privește conținutul digital, în special în ceea ce privește informațiile cu privire la software-ul și hardware-ul cu care lucrează produsele.

Din punct de vedere legislativ, Republica Moldova se aliniaza la regulamentele specific prin: *Legea privind comerțul electronic*, nr. 284 din 22.07.2004; *Legea privind semnătura electronică și documentul electronic*, nr. 91 din 27.06.2014; *Legea cu privire la serviciile de plată și moneda electronică*, nr. 14 din 18.05.2012.

Conducătorul științific - dr., conf.univ.inter., Stahi Tatiana